

[KAŃCZASTY *ai*

N pl subst k(a)ńczast(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Może przymiotnik od nie zaświadczonego u nas „kant”; mający kanty: 2 czapce aksamitne, kańczaste [może błqd zam. kończaste] InwMieszcz 1582 nr 237.

ZZa